

следва ли Директива 2000/78/ЕО⁽²⁾ и по-специално член 3, параграф 1 и член 5 от нея да се тълкуват в смисъл, че е налице дискриминация, основана на увреждане, когато на жена, страдаща от увреждане, поради което не е в състояние да ражда, чието генетично дете е родено при условията на споразумение за заместващо майчинство и която носи отговорността да се грижи за своето генетично дете от момента на неговото раждане, бъде отказан платен отпуск, равностоен на отпуск по майчинство и/или на отпуск при осиновяване на дете?

4. При отрицателен отговор на третия въпрос Директива 2000/78/ЕО съвместима ли е с посочените по-горе разпоредби от първичното право на Европейския съюз?
5. Възможно ли е позоваване на Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания за целите на тълкуването и/или оспорването на действителността на Директива 2000/78/ЕО?
6. При утвърдителен отговор на петия въпрос Директива 2000/78/ЕО и по-специално член 3 и член 5 от нея съвместими ли са с член 5, член 6, член 27, алинея 1, буква б) и член 28, алинея 2, буква б) от Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания?

⁽¹⁾ Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите (преработена) (ОВ L 204, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 262).

⁽²⁾ Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7).

Преюдициално запитване, отправено от Върховен административен съд (България) на 6 август 2012 година
— „Валимар“ ООД/Началник на Митница Варна

(Дело С-374/12)

(2012/С 311/07)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Върховен административен съд

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Валимар“ ООД

Ответник: Началник на Митница Варна

Преюдициални въпроси

1. Следва ли член 11, параграф 9 и параграф 10, първо изречение от бившия Регламент (ЕО) № 384/1996⁽¹⁾ на

Съвета за защита срещу дъмпингов внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската общност (настоящ Регламент (ЕО) № 1225/2009⁽²⁾ на Съвета) да се тълкува във връзка с член 2, параграфи 8 и 9 от същия регламент в смисъл, че ако няма обоснована промяна в обстоятелствата по смисъла на член 11, параграф 9, тези разпоредби имат предимство пред всякакви имплицитни пълномощия на институциите по член 11, параграф 3 от Базовия антидъмпингов регламент при определянето на експортната цена, в това число, както в случая на Регламент (ЕО) № 1279/2007⁽³⁾ на Съвета, имплицитното пълномощие на институциите да правят оценка на надеждността на експортните цени на „Северстал-Метиз“ за в бъдеще, като правят сравнения с минималните цени съгласно ценовите гаранции и с цени от продажби в трети страни? Оказват ли влияние на отговора на този въпрос случаите, когато, както в случая на „Северстал-Метиз“ и Регламент (ЕО) № 1279/2007 на Съвета, институциите, при упражняването на правомощията си във връзка с оценката на трайността на промяната на обстоятелствата по съществуването на дъмпинг съгласно член 11, параграф 3 от същия регламент, решат да изменят антидъмпинговата мярка (да понижат ставката на антидъмпинговото мито)?

2. Следва ли от отговора на първия въпрос, че при обстоятелствата, описани в Регламент (ЕО) № 1279/2007 на Съвета, в частта относно определянето на експортната цена на „Северстал-Метиз“, и при отсъствие в текста на Регламент (ЕО) № 1279/2007 на Съвета на изрично обосноваване на промяна по смисъла на член 11, параграф 9 от Базовия антидъмпингов регламент, оправдаваща използване на нова методология, Комисията е била длъжна да приложи методология за определяне на експортната цена, използвана в първоначалното разследване, в даления случай съобразно член 2, параграф 8 от Регламент (ЕО) № 384/1996?
3. Предвид отговорите на първия и втория въпрос, следва ли Регламент (ЕО) № 1279/2007 на Съвета, в частта относно определяне и налагане на индивидуалните антидъмпингови мерки по отношение на вноса на стоманени въжета и кабели, произведени от „Северстал-Метиз“ да се счита за издаден в нарушение на член 11, параграф 9 и параграф 10 във връзка с член 2, параграф 8 от Базовия антидъмпингов регламент, съответно на невалидно правно основание и като такъв, да се признае за невалиден в тази му част?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 384/96 на Съвета от 22 декември 1995 година за защита срещу дъмпингов внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската общност
ОВ L 56, 6.3.1996 г., стр. 1; Специално българско издание: глава 11, том 12, стр. 2

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност
ОВ L 343, 22.12.2009 г., стр. 51

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 1279/2007 на Съвета от 30 октомври 2007 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на определени железни или стоманени въжета и кабели с произход от Руската федерация и за отмяна на антидъмпинговите мерки върху вноса на определени железни или стоманени въжета и кабели с произход от Тайланд и Турция
ОВ L 285, 31.10.2007 г., стр. 1